

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم مکان در مدارس با تکیه بر دیدگاه هایدگر در باب مکان.

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های هستی شناختی، دوره 12، شماره 24 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

علی هادوی - دانشجوی دکتری رشته فلسفه، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران

شهلا اسلامی - استادیار گروه فلسفه دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران

شمس الملوک مصطفوی - دانشیار گروه فلسفه دانشگاه آزاد واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

مدرسه به عنوان نهادی که شکل گیری اش با هدف یاد دادن مسائلی که انسان ها در طول زندگی با آن مواجه می شوند، انجام شده است. شایسته توجهی مضاعف است. چرا که مسیر در-جهان-بودن افراد بسیاری را نقش می زند و در ایفای وظایف آن ها نسبت به خود و جامعه شان نقش کم رقیبی دارد. علی رغم این، به نظر می رسد ظرایف بنیادین و تاثیرگذاری در خصوص مدرسه ناچیز و کم اهمیت تلقی شده و پرداختن به آن ها پس از گذشت سالیان نسبتا بلند از شکل گیری مدارس نوین، اتفاق نیفتاده است. این که مفاهیم فلسفی مهمی مانند مکان، زمان، یادگیری و ماهیت اجتماعی در خصوص مدارس تعریف و تبیین نشده اند، از نظر نگارنده موجب رخدادی است که زیستن شورانگیز را از شاگردان می گیرد. مدرسه نمی بایست مکانی خشک و متصلب به حساب آید که مجال هیچ عرض اندامی به شاگردان ندهد، بلکه باید کوشید تا مفهوم مکان در مدارس را به نحوی تبیین نمود که شاگردان و نسبت آن ها با شهر و جامعه و به طور کلی با زمانه شان را در نظر داشته باشد. لذا باید کوشید تا به جای پرسش های متداول، این بار از این جا آغاز کنیم که مدرسه کجاست؟

کلمات کلیدی:

دازاین، مکان، رفع دوری، مدرسه، شاگرد، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1963235>

